

DEPTANIE (2) *sb n*

Pierwsze e oraz a jasne, końcowe e pochylone.

sg N deptani(e) (1). ◇ A deptanié (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. *Tratowanie, niszczenie nogami; calcatus Cn (1) : Nie [...] miećcie pereł wałzych przed świnię/ by ich lepák nie podeptały nogami łwými i was obrociwłzy się nie podrapały (marg) drudzy to drapanié na pfy obracaią iako deptanié na świnię (-). MurzNT Matth 7/6.*

2. *Dreptanie, człapanie (1) :*

Wyrażenie: »deptanie nogami« (1): Titubatio, Deptánie/ mácánie nogámi/ łzwánkowanie Mącz 456c.

Cf DEPTAĆ

TK